

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8CoP/14/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8315200169
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Fil'akovský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8315200169.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Fil'akovského a sudcov JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Anny Koval'ovej v právnej veci starostlivosti súdu o maloletých, mal. O. S., nar. XX.X.XXXX, bytom u matky, zast. kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Humenné za účasti rodičov S. S., nar. XX.X.XXXX, bytom I. XXX, zast. Mgr. Petrom Kavuličom, advokátom, 26. novembra 1510/3, Humenné a V. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom X. X, E., zast. JUDr. Františkom Svatuškom, advokátom, Námestie slobody 25, Humenné, o zníženie výživného, o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Humenné zo dňa 7. 4. 2015 č. k. 19P 4/2015-13 jednohlasne takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žiaden z účastníkov n e m á p r á v o na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zmenil rozsudok Okresného súdu Humenné č. 19P 261/2008 zo dňa 14.8.2008 v časti výšky výživného tak, že znižuje výživné pre maloletého O. S., nar. XX.X.XXXX zo sumy 3 000.-Sk (99,58 eur) na sumu 40 eur mesačne, ktoré je otec povinný platiť k rukám matky vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred od podania návrhu od 30.6.2014. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

V odôvodnení svojho rozhodnutia súd prvého stupňa uviedol, že navrhovateľ - otec maloletého sa svojím návrhom domáhal, aby súd znížil výživného pre maloletého O. S., nar. XX.X.XXXX na sumu 30% zo sumy životného minima od podania návrhu. Vo svojom návrhu uviedol, že naposledy bolo o výške výživného pre maloletého rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Humenné č. 19P 261/2008 na sumu 3000.-Sk (99 eur) mesačne. Od februára 2013 má prerušenú živnosť, pretože zo živnosti nemal žiadny príjem. Od 7.2.2013 bol zaradený do evidencie uchádzačov o zamestnanie. Otec maloletého žije v dome svojej priateľky, pričom platí nájom 1 eur mesačne a stará sa o všetky záležitosti týkajúce sa tejto nehnuteľnosti. Jeho príjmom je dávka v hmotnej núdzi vo výške 117,40 mesačne a vo veci neplatenia výživného je voči nemu vedená exekúcia.

Spolu s návrhom na začatie konania predložil navrhovateľ rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Humenné zo dňa 11.2.2013, z ktorého vyplýva, že bol dňom 7.2.2013 zaradený do evidencie uchádzačov o zamestnanie, rozhodnutie rovnakého úradu zo dňa 12.5.2014, z ktorého vyplýva, že od 1.4.2014 mu bola priznaná pomoc v hmotnej núdzi vo výške 117,40 eur mesačne, upovedomenie o začatí exekúcie Ex 343/2014 zo dňa 5.6.2014, z ktorého vyplýva dlžná suma vo výške 2 373 eur titulom nezaplateného výživného.

Na pojednávani dňa 8.10.2014 otec maloletého uviedol, že v roku 2008 dobrovoľne súhlasil s výškou výživného 3 000.-Sk mesačne, ale pre nedostatok finančných prostriedkov prispieval sumou 50 eur mesačne. Od februára 2013 prerušil živnosť a zaevidoval sa na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie. Živnosť prerušil z dôvodu nedostatku zákaziek. Býva v rodinnom dome, ktorý patrí jeho priateľke a ktorý si od nej prenajímajú. Priateľka býva čiastočne s ním, čiastočne v E.. Náklady na bývanie sú vo výške 60 eur mesačne. Otec maloletého ďalej uviedol, že o prácu sa uchádzal aj mimo E., má ukončené gymnázium, má zväračský, baličský, viazačský kurz, výučný list v odbore zámočník. Ďalej uviedol, že posledné 2 - 3 roky vykonáva na rodinnom dome, kde býva stavebné úpravy a na otázku zástupkyne matky uviedol, že fajčí 10- 25 cigariet denne. Na pojednávani dňa 10.12.2014 otec maloletého uviedol, že maloletému sľúbil, že bude pracovať iba v blízkosti bydliska a nebude odchádzať preč.

Matka maloletého so znížením výživného nesúhlasila. Vo svojej výpovedi uviedla, že je zamestnaná v kaviarni ako čašníčka s príjmom okolo 350 eur mesačne. Býva v spoločnej domácnosti s rodičmi, ktorým na úhradu nákladov spojených s bývaním prispieva sumou 100 eur mesačne. Maloletý navštevuje 7. ročník základnej školy, chodí na obedy, kde mesačné náklady sú vo výške 20 eur. Maloletý sa intenzívne venuje volejbalu, bolo mu potrebné zakúpiť športové oblečenie, tašku. Mesačne sa platí suma dve eurá.

Vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 3.11.2014 uviedol otec maloletého, že jeho mesačné náklady sú vo výške 45 eur mesačne za elektrinu, 10 eur mesačne za poisťku, 7 eur ročne za odvoz smetí. Ďalej uviedol, že do konca roka 2013 platil výživné v stanovenej výške, od konca roka 2013 do podania návrhu platil výživné vo výške 50 eur mesačne a od podania návrhu platí výživné vo výške 30% zo sumy životného minima.

Zo strany otca bol predložený výpis z listu vlastníctva č. XXX, katastrálneho územia I., kde vlastníčkou nehnuteľnosti je D. P., nájomná zmluva uzavretá medzi D. P. a otcom maloletého zo dňa 1.9.2013, predmetom ktorej je rodinný dom v obci I. za nájomné vo výške 1 eur mesačne a taktiež otec maloletého sa zaviazal platiť poplatky za energie.

Na pojednávani dňa 17.3.2015 otec maloletého uviedol, že poberá dávku v hmotnej núdzi vo výške 180,50 eur a to od septembra 2014 kvôli aktivačným prácam.

Ako svedkyňa bola vypočutá D. P., ktorá k veci uviedla, že otec maloletého u nej býva na chalupe vo I., ona býva v byte v E., pretože 6 dní v týždni pracuje. Otec maloletého býva v jej dome, a pomáha pri stavebných úpravách domu, platí elektrinu vo výške 60 eur mesačne a podiel na poplatku za smeti a za daň. Na stavbu rodinného domu si svedkyňa zobrala úver vo výške 15 000 eur. Svedkyňa uviedla, že maloletý nijakým spôsobom nepomáhal pri stavbe rodinného domu. Je zamestnaná v spoločnosti Oldrati a jej príjem je vo výške 380 eur mesačne, náklady na bývanie predstavujú sumu 150 eur mesačne, náklady na dom hradí otec maloletého, splátka úveru je 115 eur mesačne a doba splatnosti úveru 16 rokov. Svedkyňa ďalej uviedla, že nemá vedomosť o tom, že otec maloletého mal zdravotné problémy a že za práce, ktoré pre ňu vykonáva na chalupe, mu neplatí. S výstavbou rodinného domu jej pomáhajú jej deti, ktoré pracujú v M. a ktoré jej posielajú peniaze.

Matka maloletého ďalej uviedla, že maloletý bol na lyžiarskom výcviku, za ktorý uhradila sumu 300 eur.

Zo spisu Okresného súdu Humenné č. 19P 261/2008 súd zistil, že rozsudkom zo dňa 14.8.2008 bol maloletý zverený do osobnej starostlivosti matky a bolo určené výživné vo výške 3 000 Sk mesačne od 1.1.2009. V čase poslednej úpravy výživného bol príjem matky vo výške 8 000.-Sk (265,55 eur) a maloletý navštevoval predškolské zariadenie. Otec maloletého mal do roku 2007 prerušenu živnosť, od roku 2007 začal pokračovať v podnikaní v drevovýrobe, pričom od vtedy nemal žiadny príjem, pretože ako živnostník túto činnosť nevykonával z dôvodu, že sa mu nechce, často maróduje a takúto činnosť sa mu vykonávať nechce. Na výške výživného 3 000.-Sk sa rodičia maloletého dohodli.

Súd prvého stupňa vec právne posúdil podľa ust. § 26 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a § 75 ods. 1 toho istého zákona a dospel k nasledovným záverom.

Na základe vykonaného dokazovania súd zistil, že naposledy bolo výživné pre maloletého upravené rozsudkom Okresného súdu Humenné č. 19P 261/2008 zo dňa 14.8.2008. V čase poslednej úpravy

výživného maloletý navštevoval predškolské zariadenie, matka pracovala s príjmom 8000.Sk t.j. 265,55 eur mesačne. Otec maloletého podnikal na základe živnostenského oprávnenia v drevovýrobe s nulovým príjmom. Podľa jeho vyjadrenia v tom čase, v podstate nepodnikal, pretože sa mu pracovať v tomto odbore nechce. Rodičia maloletého sa dohodli na výške výživného 3 000.-Sk t.j. 99,58 eur mesačne.

V priebehu konania bolo zistené, že otec maloletého má opätovne prerušenú živnosť a to od februára 2013, pričom od 7.2.2013 bol zaevidovaný ako uchádzač o zamestnanie a bola mu od 1.4.2014 priznaná dávka v hmotnej núdzi vo výške 117,40 eur mesačne. Otec maloletého žije v dome svojej priateľky, pričom jej platí nájom vo výške 1 eur, náklady na elektrinu vo výške 45 eur mesačne, náklady na poistné vo výške 10 eur mesačne, náklady za odvoz smetí vo výške 7 eur ročne. Od septembra 2014 poberá sociálnu dávku vo výške 180,50 eur mesačne, pretože pracuje na aktivačných prácach. V čase poslednej úpravy výživného, podľa vlastného vyjadrenia nemal žiadny príjem, ale s výškou výživného súhlasil.

Matka maloletého mala v čase poslednej úpravy výživného príjem vo výške 265,55 eur. V súčasnosti je jej príjem okolo 350 eur mesačne. S maloletým žije u svojich rodičov a prispieva im na spoločnú domácnosť sumou 100 eur mesačne. Oproti poslednej úprave výživného navštevuje maloletý 7. ročník základnej školy, pričom sa intenzívne venuje volejbalu, za ktorý sa platia 2 eurá mesačne. Bolo potrebné zakúpiť mu športové ošatenie, obuv. Maloletý chodí na obedy, za ktoré sa platí suma 20 eur mesačne a matka mu zaplatila náklady za lyžiarsky výcvik vo výške 300 eur mesačne.

Na základe vykonaného dokazovania bolo preukázané, že oproti poslednej úprave výživného došlo k zmene pomerov na strane maloletého, ktorý v súčasnosti navštevuje 7. ročník základnej školy, pričom v čase poslednej úpravy výživného navštevoval predškolské zariadenie a je teda nepochybné, že došlo u neho k zvýšeniu nákladov na zakúpenie školských pomôcok ako aj ostatných nákladov spojených s návštevou základnej školy. Taktiež je nepochybné, že pri poslednej úprave výživného sa účastníci konania na výške výživného dohodli, aj keď tom čase mal otec maloletého nulový príjem. Podnikal síce na základe živnostenského oprávnenia, ale podľa jeho vlastného vyjadrenia v podstate nepracoval, pretože sa mu podnikat' v tejto oblasti nechcelo. Návrh na zníženie výživného podal otec maloletého dňa 30.6.2014, pričom v tom čase bol nezamestnaný a poberal dávku v hmotnej núdzi vo výške 117,40 eur mesačne a od septembra 2014 vo výške 180,50 eur mesačne. Náklady otca na bývanie predstavujú sumu 1 euro mesačne ako nájom, 45 eur mesačne náklady na energie, 10 eur mesačne ako náklady na poistné a 7 eur ročne ako náklady na odvoz smetí. Býva v rodinnom dome svojej priateľky, kde vykonáva dokončovacie stavebné práce, nemá žiadne zdravotné problémy, ktoré by mu bránili pracovať a mimo miesta bydliska nechce ísť pracovať kvôli synovi. Naposledy sa účastníci konania na výške výživného dohodli, aj keď príjmy otca výške výživného nezodpovedali. V súčasnosti súd vychádzal z terajšieho príjmu otca, ktorým je sociálna dávka vo výške 117,40 eur mesačne a od septembra 2014 vo výške 180,50 eur mesačne. Bolo preukázané, že náklady na bývanie otca sú minimálne, pretože býva u svojej priateľky a pomáha pri prestavbe rodinného domu, pričom táto mu za prácu neplatí. Súd je toho názoru, že v súčasnosti príjem otca nepostačuje na platenie výživného v stanovenej výške 99,58 eur mesačne. Vzhľadom na jeho nízke náklady na bývanie a na skutočnosť, že za stavebné práce a úpravu by mu jeho priateľka mala poskytnúť keď nie finančné prostriedky tak minimálne stravu, preto súd znížil výživné na sumu 40 eur mesačne a je toho názoru, že je v možnostiach a schopnostiach otca platiť takto znížené výživné. Zníženie výživného nie je v záujme maloletého dieťaťa, ale súd bral do úvahy skutočnosť, že posledná úprava výživného neodrážala skutočné príjmy otca a v súčasnosti je jeho príjmom sociálna dávka. Súd znížil výživného od podania návrhu od 30.6.2014. Vzhľadom na nízke náklady na bývanie, ako aj na ďalšie skutočnosť, súd považuje zníženie výživného na minimálne výživné za veľký zásah do úhrady finančných nákladov maloletého a má za to, že otec je spôsobilý platiť vyššie, než zákonom stanovené minimálne výživné, súd v prevyšujúcej časti návrh otca zamietol.

O trovách konania rozhodol súd v zmysle ustanovení § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p. a náhradu trov konania účastníkom nepriznal, pretože ide o konanie vo veciach maloletých detí.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podala odvolanie matka maloletého. Navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a rozhodnutie alebo aby napadnutý rozsudok zmenil tak, že návrh na zníženie výživného zamietne. V podanom odvolaní ďalej uviedla, že o vyživovacej povinnosti otca voči maloletému O.W. bolo naposledy rozhodované ešte v roku 2008, kedy mal. O. navštevoval ešte len predškolské zariadenie, pričom je nesporné, že výšku výživného odsúhlasil otec maloletého. Na strane otca nedošlo k zmene pomerov,

pretože v roku 2014 a 2015 nedosahoval nižší príjem, ako v roku 2008. Na strane maloletého O. však došlo k zásadnej zmene pomerov, pretože sa stal žiakom už 2. stupňa základnej školy, je starší a nesporne má zvýšené náklady spojené s výživou a výchovou, ako aj náklady na školské potreby a mimoškolské aktivity. V priebehu konania bolo zistené, že otec je síce evidovaný na úrade práce a poberá dávky v celkovej výške 180,50 Eur, ale ide o zdravého človeka, ktorý má možnosti a schopnosti nájsť si riadne zamestnanie a dostávať aj vyšší príjem, pretože ako sám uvádza a uviedla to aj svedkyňa na pojednávaní, vie pracovať napr. na stavbe a podobne, pričom tieto stavebné práce vykonáva bez toho, aby si za to nárokoval odmenu, čo je možné hodnotiť ako snaha otca o znížovanie svojho príjmu. Podľa názoru odvolateľky suma 40 Eur, ktorá bola priznaná súdom na výživné pre mal. O. v žiadnom prípade nepokryva jeho odôvodnené a nevyhnutné náklady spojené s jeho výživou a výchovou. Po zaplatení výživného 40 Eur zostala otcovi suma 140,50 Eur, ktorú má sám pre seba k dispozícii a z ktorej preukázateľne hradí len elektrickú energiu, čo znamená, že mu zostávajú prostriedky, ktoré mu umožňujú platiť vyššie výživné, ako bolo rozhodnuté súdom.

Otec maloletého vo vyjadrení k odvolaniu matky navrhol rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť.

Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť a návrh otca na zníženie výživného pre maloletého O. v celom rozsahu zamietnuť.

Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v zmysle zásad uvedených v ust. § 212 O.s.p. a zistil, že odvolanie matky maloletého nie je dôvodné.

Podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ust. § 219 ods. 2 O.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia. Konštatuje správnosť dôvodov napadnutého rozhodnutia.

K odvolacím námietkam matky sa žiada uviesť nasledovné.

Správnosť tvrdenia, že na strane otca nedošlo od posledného rozhodnutia o výživnom k zmene pomerov, pretože v roku 2014 a 2015 nedosahoval nižší príjem ako v roku 2008, inak povedané, že v roku 2008 dosahoval maximálne rovnaký príjem ako v roku 2014 a 2015, odvolateľka ničím nepreukázala a takýto záver nemožno vyvodiť ani z odôvodnenia rozhodnutia Okresného súdu Humenné č. 19P 261/2008 zo dňa 14. 8. 2008 ani z vykonaného dokazovania v priebehu konania pred súdom prvého stupňa.

Na tento argument odvolateľky teda odvolací súd nemôže prihliadať.

Ak súd prvého stupňa vyslovil záver, že vzhľadom na schopnosti a možnosti otca a jeho príjem 180,50 Eur je primeranou sumou výživného suma 40 Eur, nemožno tomuto záveru súdu prvého stupňa nič vyčítať.

Po odčítaní súm výživného (40 Eur) a nákladov na bývanie a energie zistených súdom prvého stupňa (46 Eur) zostáva otcovi suma menej ako 100 Eur mesačne.

Napokon odpoveďou na argumenty o možnosti a schopnosti nájsť si riadne zamestnanie je evidencia otca na úrade práce a poberanie dávok. Tomu zodpovedá aj vyjadrenie otca na pojednávaní dňa 17. 3. 2015, keď uviedol, že nepracuje preto, že je nedostatok práce a nie preto, žeby pracovať nechcel.

Len samotný poukaz na to, že ide o zdravého človeka a takýto má možnosti a schopnosti nájsť si riadne zamestnanie a dosahovať vyšší príjem, nevyznieva úplne presvedčivo.

Odvolací súd preto v súlade s ust. § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté v súlade s ust. § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.